

Grevinnans små flickor

Scen 1 Grevefamiljen. Far är död.

Flickorna sitter prydligt och läser ur bibeln.

Elisabeth: *Det är inte Gud som har gjort döden, han gläder sig inte åt att liv släcks. Nej, till att leva skapade han allt, och i allt som blir till i världen bor hälsa. Där finns inget gift som dräper och döden har inte sin kungaborg på jorden. Rättfärdigheten är odödlig.*

Esmeralda: Tror du att far är i himlen nu?

Elisabeth: Såklart jag tror, kära syster. Han var en god och gudfruktig man. Det har mor sagt.

Esmeralda: Men tänk om himlen inte finns?

Elisabeth: Hur kan du tala så dumt. Tänk om mor hör dig!

Margareta: God afton, barn.

Barnen ställer sig upp.

Barnen: God afton, mor.

Margareta: Varsågoda och sitt. Jag har något att berätta. Er far har lämnat en väldigt speciell gåva till er.

Elisabeth: Åh, vad roligt!

Esmeralda: Är det en docka?

Margareta: Nej, det är något mycket bättre än så. Lyssna: "Älskade Esmeralda och Elisabeth. Här får ni en varsin medaljong. De är magiska och medför tur. De skapades för urminnes tiders sedan. Låt era barn ärva dem när er tid är slut. Först när er tid är slut går de att ta av. De MÅSTE gå i slakten. Dess kraft är hemlig. Berätta inte om dem för någon. Hälsningar er far."

Margareta sätter på dem amuletterna.

Esmeralda: Får vi titta i spegeln?

Margareta: Visst. Spring och titta ni. Men glöm inte er fars ord!

Elisabeth: Jaa då. Det är en hemlighet, som ingen annan vet.

Margareta: Bra.

Scen 2, Kungen och drottningen får nog.

Silvia snarkar högt. Kungen kan inte sova. Han försöker väcka henne. Då detta inte lyckas lägger han kudden över huvudet.

Barnen: Vi har en hemlighet, som ingen annan vet.

Kungen: Vafalls?

Silvia: Carl-Gustaf, kan du vara tyst. Jag försöker sova här!

Barnen: Vi har en hemlighet, som ingen annan vet.

Kungen: Silvia, vakna! Jag tyckte bestämt att jag hörde röster!

Silvia: Du har druckit för mycket rödvin igen. Sov nu.

Barnen: Vi har en hemlighet, som ingen annan vet.

De sätter sig käpprakt upp.

Silvia: Det kanske är katten...?

Kungen: Jag har sagt det förut. Det spökar på det här slottet. Vi är nästan aldrig på det här slottet. . Och nu får det vara nog. Vi säljer det!

Silvia: Javisst, min lilla kung. Det är onödigt med så många sommarstugor. Drottningholm är mycket mysigare.

Kungen: Tack, min lilla pussgurka. Vi lägger ut det på Hemnet. Vi säljer det billigt, så vi blir av med det snabbt. Nu åker genast hem till Stockholm. Hallå!!! Betjänt! Betjänt! (ut)

Scen 3, Barnflickan och butlern smider planer

Ida städar efter barnen, dammar, tar undan bibeln och dockan.

Ida: Skitungar.

Anna in.

Anna: Ida. Ida! Du!!!

Ida: Vad?

Anna Jag hörde Grevinnan tala med barnen nyss.

Ida: Den satmaran pratar ju hela tiden.

Anna Ja, jo. Men nu var det väldigt intressant.

Ida: Jaså? Hur då?

Anna: Jo, Greven har tydligen lämnat efter sig två amuletter till barnen.

Ida: Är amuletterna värdefulla?

Anna Naturligtvis. Men det är inte det som är grejen.

Ida: Nähä, vad är det då?

Anna: De besitter en magi som bringar lycka hela livet. Det är bara en hake...

Ida: Vadå?

Anna: Det går inte att ta av dem förrän man är död.

Ida: Du menar att vi måste döda barnen?

Anna: Det var inte det jag sa... Men å andra sidan...

Ida: Jag har aldrig dödat någon förut.

Anna: Inte jag heller. Hur gör man?

Ida: Vi kanske kunde...

Barnen skuttar in.

Esmeralda: Hej, Ida. Har du sett min docka?

Ida: Där. Plocka upp efter er nästa gång.

Esmeralda: Tack Ida! Du är världens snällaste!

Barnen ut.

Anna: Vad skulle du säga:

Ida: Kom. Jag har en plan. Den är enkel.

Scen 4, köpa hus

Wendela gör läxan. Linn lagar mat.

Wendela: Jag hatar matte! Jag fattar ingenting!

Linn: Ta det lugnt. Börja från början. Hur var talet nu igen?

Isabelle in.

Isabelle: Hej dumhuvud! (bankar tidningen i huvudet på W).

Wendela: Lägg av!

Linn: Sluta bråka. Man säger inte dumhuvud. Det vet du.

Isabelle: Jag hämtade tidningen åt dig, mamma.

Det ringer.

Linn: Jansson. (Ett samtal från fröken. Wendela har ritat med tusch på bänken) Hej... jäså? Jaha. Med tusch. Det var inte bra. Jag ska ta det med henne. Visst. Tack för att du ringde. Hejdå.

Moa in överlycklig.

Moa: Gissa vad! Jag har vunnit på triss!!!!

Linn: Va? Hur mycket då.

Moa: sitt ner. Okej, är ni beredda? FYRA MILJONER KRONOR!!!!

Alla: VA????

Moa: Det är sant! Titta här!

Linn: Men älskling! Det betyder att vi kan flytta!

Wendela: Äntligen! Jag vill ha ett eget rum!

Moa: Såklart. För fyra miljoner i de här krokarna. Man skulle kunna köpa ett slott!

Isabelle: Kolla! Kolla här! I tidningen! Ett slott som man kan köpa!!!!

I den andra familjen på andra sidan av scenen

Freja och Bella med varsin surfplatta. Jonna in.

Jonna: Hej, mina älsklingar.

Utan att se upp.

Barnen: Hej, mamma.

Jonna: Har ni ätit?

Freja: Bara mellis.

Jonna: Ikväll går vi ut och äter susshi.

Bella: Ja!!! Jag älskar sushi!!

Jonna: Vet ni vad jag har hittat?

Barnen: Nej.

Jonna: Lägg ner paddorna nu.

Barnen: Men mamma...

Jonna: Jo. Nu.

Barnen: Ååååh!

Jonna: Jag har hittat ett slott jag tänker köpa.

Freja: Va? Finns det wifi?

Jonna: Det fixar vi.

Bella: Måste jag få ett eget rum?

Jonna: Älskling. Du kan få en egen flygel!

Bella: Men det vill jag inte. Det spökar säkert där. Jag vill bo med dig, mamma.

Jonna: Jaha. Du kan få ett rum bredvid mitt. Låter det bra?

Bella: Okej då.

Jonna och Moa: Det är visning imorgon kl. 18. Vi går dit.

De andra: Okej.